

[Mogens Elvensø]

Her blev et privat vandværk nedlagt og kommunal vandværksforsyning indført. Pris for 250 ejere: 1,5 mio. kr. Vandet blev hentet fra 2 boringer i henholdsvis 70 og 80 meters dybde.

Svar (9/11 88):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

I henhold til reglerne i miljøbeskyttelseslovens § 21 skal kommunalbestyrelsen udarbejde en samlet plan for bortskaffelsen af spildevand i kommunen.

Planen skal bl.a. indeholde oplysninger om eksisterende og planlagte kloakeringsområder og rensningsforanstaltninger samt om områder, hvor afledning skal ske til sådanne anlæg, som etableres med tilladelse i henhold til lovens § 11: nedsivningsanlæg og samletanke. Tilladelser meddelt efter denne bestemmelse kan til enhver tid ændres eller tilbagekaldes uden erstatning, når dette måtte vise sig ønskeligt af hensyn til fare for forurening af vandforsyningsanlæg eller gennemførelsen af en ændret spildevandsafledning i overensstemmelse med en plan efter § 21, eller når hensynet til miljøbeskyttelsen i øvrigt gør det ønskeligt. Tilsvarende gælder for forhold, som med eller uden tilladelse var lovlige ved lovens ikrafttræden.

Inden planen vedtages af kommunalbestyrelsen, skal den forelægges amtsrådet, der skal påse, at den er i overensstemmelse med recipientkvalitetsplanen og vandindvindings- og vandforsyningsplanen.

Fremsætter amtsrådet ikke indsigelser, kan kommunalbestyrelsen vedtage planen, og vedtagelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

For så vidt angår den i begrundelsen omtalte sag i Frederiksværk Kommune kan jeg oplyse, at der var enighed mellem byråd, amtsråd og Hovedstadsrådet om, at den valgte planløsning var den mest hensigtsmæssige måde at behandle en spildevandsafledning på, der kunne give anledning til såvel hygiejniske som forureningsmæssigt uacceptable forhold. I denne afvejning indgik også en afvejning af omkostningerne ved alternative løsninger.

Hvor vandforsyningen ud fra en samlet vurdering ikke findes tilfredsstillende (hvor vandkvaliteten ikke er acceptabel), kan kommunalbestyrelsen med amtsrådets billigelse bestemme, at benyttelsen af bestående vandforsy-

ningsboringer skal ophøre, når det skønnes mere hensigtsmæssigt, at vandforsyningen sker fra et offentligt, alment vandforsyningsanlæg. Spørgsmålet om eventuel erstatning i den anledning afgøres af Landvæsenetsretten.

Afgørelser om ændring af vandindvinding og vandindvindingsanlæg kan påklages til Miljøstyrelsen.

Det kan oplyses, at Frederiksværk Kommunes spildevandsplans godkendelse blev afgjort endeligt i Miljøstyrelsen som ankeinstans, idet sagen blev behandlet, før der forelå en godkendt recipientkvalitetsplan.

Spm. nr. S 152

Til *justitsministeren (3/11 88)* af:

Rahbæk Møller (SF):

»Vil Jan Bonde Niensens kreditorer kunne gøre udlæg i de besiddelser i Danmark, som Jan Bonde Nielsen ifølge Ekstra Bladet den 27. oktober har erhvervet?«

Begrundelse

Ifølge den i spørgsmålet citerede avisartikel har Jan Bonde Nielsen interesser i et nyetableret investeringsselskab på Strøget i København. Det fremgår ikke af artiklen, hvordan selskabet er organiseret, men spørgeren formoder, at det er i aktieselskabsform. Substansen i spørgsmålet er derfor, om der kan gøres udlæg i aktiebesiddelser i et dansk selskab.

Det vil være overordentlig stødende for retsbevidstheden, hvis det er muligt at løbe fra en personlig gæld og derefter etablere sig her i landet, uden at kreditorerne har mulighed for ved domstolens mellemkomst at gøre udlæg i den etablerede virksomhed.

Svar (14/11 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Af principielle grunde finder jeg ikke at burde udtale mig om den konkrete sag.

Generelt kan det derimod oplyses, at der efter retsplejelovens § 487, stk. 2, vil kunne foretages udlæg i Danmark i en persons aktiver, selv om personen har hjemting i udlandet, hvis den pågældende person har gods i Danmark.

Det er herved forudsat, at det krav, der ligger til grund for anmodningen om tvangsfuldbyrdelse, kan danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse.